

Nr 427

Av herr Hagberg m. fl., om diplomatiska och konsulära förbindelser med nya stater.

Med de flesta s. k. u-länder har Sverige relativt utvecklade diplomatiska förbindelser. Detta gäller både Afrika, Asien och Latinamerika.

Det gäller delvis det socialistiska lägrens länder där dock en viss utvidgning av den diplomatiska representationen föreslås i årets statsverksproposition. Medan förbindelser skapats med Sydkorea saknas dock sådana med Nordkorea. Samma förhållande gäller för den amerikanska skyddslingen Sydvietnam där förbindelser upprättats medan det självständiga Nordvietnam saknar sådana. Alldeles inpå våra gränser gäller lika förhållanden beträffande det delade Tyskland; med trusternas Västtyskland har synnerligen utvecklade förbindelser upprättats, som dock saknas när det gäller den del av Tyskland som bygger socialismen. Det är svårt att finna någon konsekvens eller bestämda principer för denna högst olikartade behandling av stater med vilka Sverige har intresse att knyta goda förbindelser.

Det har uppstått mer än femtiotalet nya stater efter det andra världskriget. Att förhållandena på denna relativt korta tid inte hunnit normaliseras överallt är naturligt. Det är väl också så att en del av dessa stater, som är långt avlägsna från vårt land, ännu spelar en ringa roll som handelspartner och att därför behovet av allsidiga välutvecklade förbindelser inte framstår så pockande. En del normaliseringsåtgärder i andra fall tyder dock på att regeringen inte lagt enbart merkantila synpunkter på dessa frågor.

Hos det svenska folket finns ett stort ideellt intresse för att alla länder skall indras i vänskaplig samverkan och att särskilt u-länderna skall erhålla ekonomiskt och annat stöd. Detta intresse bottenar också i en riktig insikt, att de nya länderna kan bli ett stöd för de krafter som verkar för fred, förhandlingar och samarbete mellan länderna. Ju snabbare förbindelserna med dem utvecklas desto snabbare kan de spela en viktig roll i den internationella politiken.

Vi föreslår med hänvisning härtill,

att riksdagen, vid bifall till regeringens förslag om en viss utbyggnad av den diplomatiska representationen, i skrivelse till regeringen understryker nödvändigheten av att Sveriges diplomatiska och konsulära förbindelser med de nya staterna utbygges i ett snabbare tempo och att riksdagen avvaktar förslag från regeringen i detta syfte.

Stockholm i januari 1964

Hilding Hagberg

C.-H. Hermansson

Gunvor Ryding